

MY HOME ARMENIA

ARMENIA FUND QUARTERLY NEWSLETTER

#2 / QUARTER TWO, 2019

GYUMRI HOUSING PROJECT:

*A home where wonderful new memories will be made
Inspired to feel a new penchant for life
Bringing the joy of a fresh start to a young family*

ՆԵՐՍԸ ՀԱՅԵՐԷՆ
ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

A HOME WHERE WONDERFUL NEW MEMORIES WILL BE MADE

Julieta has the fondest memories of her childhood. "We were a big, happy, fun-loving family," she says, "and looked forward to a great future." An accomplished athlete, Julieta continued her studies after high school, eventually becoming a certified radiologist. Her four brothers were also on their way to finishing their education and starting good careers. But then, on December 7, 1988, their lives were turned upside down by the Spitak earthquake, which destroyed much of Gyumri and other communities.

Both of Julieta's parents had perished in the earthquake. So Julieta, who was 22 years old and the oldest of her siblings, had to take care of her four brothers, as their guardian. If the quake had devastated the family, depriving the children of their loving mother and father, a life of extreme hardship was now only beginning for Julieta and her brothers, as they started the painful process of rebuilding their lives.

Some years later, Julieta got married and started her own family. But although she and her husband, Ashot Yeghoyan, were optimistic about their prospects, all they could afford to live in was a tiny apartment in the Bulvarayin area, one of Gyumri's most wretched post-earthquake neighborhoods.

OLD ADDRESS:

BULVARAYIN
NEIGHBORHOOD,
HUT #146/009

NEW ADDRESS:

MUSH 2 DISTRICT,
HALABYAN STREET,
BUILDING 4/1,
APARTMENT 18

ALWAYS WITH A SMILE. Despite life in the dreadful conditions of a shanty, Julieta never lost hope for a better life. / ՄԻՇՏ ԺՊՏԱԴԷՍ. Հակառակ խրճիթային պայմաններու տակ ապրելուն, Ջուլիետան երբեք չէ կորսնցուցած յոյսը աւելի լաւ կեանքի մը վերաբերեալ:

As it turned out, this was where the Yeghoyans were to spend their lives for the next 27 years.

The apartment was shockingly threadbare, even by the standards of Gyumri's slums. It consisted of a tiny bedroom, a dilapidated kitchen, and a battered bathroom. Absent were even the most basic of amenities, including heating. With sections cobbled together with panels of metal, wood, and cardboard, the dwelling provided little protection against the elements. It was bone-chillingly cold in winter, and stiflingly hot and humid in summer. It was due largely to such conditions that, over the years, Julieta developed a serious illness, to the point that she could no longer work.

Perhaps what's even more shocking is that despite their dreadful living conditions, Julieta and Ashot were able to raise two wonderful children: Karine, now 26; and Tigran, now 22. Karine has a blue belt in judo. She currently works as a cashier in a grocery store. Tigran, also a judoist, fought in the April War of 2016. He was stationed in Nubarashen. Currently he's studying to become a computer programmer.

The year 2018 was to be a watershed for the Yeghoyans. While everyone in the family did their utmost toward the goal of improving their lives, and, particularly, to be able to live in a better home, they had all but lost hope in this regard. The family's monthly income totaled less than \$150. They couldn't possibly afford better housing anytime soon. But what the Yeghoyans didn't know was that a truly life-changing event was waiting for them around the corner.

In June 2018, representatives of Armenian Fund USA paid the Yeghoyans a surprise visit. Not only did they know about the family's longtime housing plight, they had brought with them the keys to a new life – literally. Thus the Yeghoyans were to receive a new home from Armenia Fund, through its Gyumri Housing Project. The home was made possible by an anonymous donor.

The Yeghoyans – Julieta, Ashot, Karine, and Tigran – lived in a rickety apartment, in one of Gyumri's most wretched post-earthquake neighborhoods. / Եղոյանները Ջուլիետան, Աշոտը, Կարինեն, և Տիգրանը, կը բնակէին խարխուլ յարկաբաժին մը, Կիւմրիի յետ-երկրաշարժեան ամենատխտր թաղամասերէն մէկուն մէջ:

Julieta and Karine in their old, ramshackle apartment. Ջուլիետան ու Կարինեն իրենց հին, խախտուտ յարկաբաժին մէջ:

UNSANITARY CONDITIONS. Due largely to the unhealthy conditions of their old residence, Julieta had developed a serious illness, to the point that she could no longer work. / ՀԱՎԱՌՈՐՋԱԿԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ. Գլխաւորաբար իրենց հին տան վատ պայմաններուն հետեանքով, Ջուլիետան առողջական լուրջ խնդիրներ ունեցած է, այն աստիճանի, որ ստիպուած եղած է աշխատելէ դադարիլ:

As the ecstatic members of the family were taken to their new residence later that day, their nightmare of almost 30 years seemed to dissipate with every room they stepped into. This was to be their home from now on: a big, bright, newly-renovated, and fully-furnished apartment in the Mush 2 District, and one that featured a full complement of modern amenities and household appliances.

Here, in this beautiful apartment, Julieta would at last get to have a comfortable life, and could well expect in time to regain her health. She and her husband would finally know the pleasures of hosting gatherings with family and friends – something they could never quite do in their old, extremely cramped dwelling.

Their new home would also transform the children's lives. After more than two decades of languishing in a shanty, Karine and Tigran would at last get to know the joy of living with dignity in a modern, normal home, where they would be delighted to receive friends and colleagues, and where their dedication to their goals and aspirations would be all the more fulfilling. "This is a place where our lives will thrive again," Julieta said, "a place where marvelous new memories will be made."

The Gyumri Housing Project is an ongoing initiative, and the support of caring donors is always welcome. Every single dollar counts in making a difference in the lives of Gyumri's homeless families. It takes only around \$25,000 to cover the costs of a new apartment, including furniture and appliances. With your generous contribution today, we can help change lives.

The Gyumri Housing Project is a special-partnership initiative of Armenia Fund USA and ARTN TV.

THE START OF A WONDERFUL CHAPTER. Karine beaming with joy, moments after stepping foot in her new home. / ՀՈՅԱԿԱՊ ԱՆԿԻՆՍԴԱՐԸ. Կարինեն խորապես երջանիկ, իրենց նոր յարկաբաժինը մուտք գործելի վայրկեաններ ետք:

ՏՈՒՆ ՄԸ, ՈՐ ԳԵՂԵՑԻԿ ՅԻՇԱՏԱԿՆԵՐՈՎ ՊԻՏԻ ՊԱՐՈՒՐՈՒԻ

Զուլիետան իր մանկությունն միայն ու միայն քաղցր յիշատակներ ունի: «Մենք մեծ, երջանիկ, քեֆ սիրող ընտանիք էինք, եւ ակնկալում էինք փայլուն ապագայ,» կը յայտնէ ան: Յաջողակ մարզիկ Ջուլիետան ուսումը շարունակած է երկրորդական վարժարանէն ետք, ի վերջոյ դառնալով շողաքննութեան մասնագէտ (radiologist): Իր չորս եղբայրները եւս ընթացքի մէջ էին՝ իրենց ուսումը ամբողջացնելու եւ գործի լաւ ասպարէզներ մտնելու իմաստով: Բայց յետոյ, Դեկտեմբեր 7, 1988-ին, Սպիտակի երկրաշարժը տակն ու վրայ ըրաւ ամէն ինչ:

Աղէտի բազմահազար զոհերու շարքին էին Ջուլիետային ծնողները. հետեաբար Ջուլիետան, որ այդ ժամանակ 22 տարեկան էր, դարձաւ իր չորս եղբայրներուն խնամակալը: Եթէ երկրաշարժը կործաներ էր ընտանիքին երջանկութիւնը, պաւակները զրկելով իրենց պաշտած ծնողներէն, հիմա իրենց համար տակաւին նոր կը սկսէր տաժանքով լեցուն կեանք մը:

Մի քանի տարի ետք, Ջուլիետան ամուսնացաւ եւ սկսաւ կազմել իր սեփական ընտանիքը: Բայց թէւ ինքն ու ամուսինը Աշոտ Եղոյանը, լաւատես էին ապագային նկատմամբ, նիւթական պայմաններու բերմամբ ստիպուած էին բնակելու Կիւմրիի յետ-երկրաշարժեան ամենատխտու շրջաններէն՝ Բովվարային թաղամասը, նեղիկ յարկաբաժնի մը մէջ: Պարագաները այնպէս պիտի բերէին, որ Եղոյանները այստեղ պիտի ապրէին ամբողջ 27 տարի:

Յարկաբաժինը ապշեցուցիչ տարողութեամբ խախտու էր, Նոյնիսկ Կիւմրիի հիւղակային թաղամասերու չափանիշներով: Անկա կը բաղկանար փոքրիկ ննջարանէ մը եւ կոտորտուած խոհանոցէ մը ու արտաքսոցէ մը: Իրօք, կը պակսէին ամէնէն տարրական իսկ յարմարութիւններն ու կազմածները: Մետաղէ, տախտակէ, եւ խաւաքարտէ բազմաթիւ հատուածներով կարկտուած յարկաբաժինը անպաշտպան էր ցուրտին, խոնաութեան, ու տօթին դէմ: Մեծաւ մասամբ նման պայմաններու հետեանքով է, որ Ջուլիետային մօտ առողջական լուրջ խնդիրներ յառաջացած են – այն աստիճանի, որ ան ստիպուած եղած է աշխատել դադրի:

Թերեւս Նոյնքան ապշեցուցիչ է այն իրողութիւնը, որ հակառակ իրենց կենցաղային ահաւոր պայմաններուն, Ջուլիետան ու Աշոտը կրցած են երկու հոյակապ պաւակներ մեծցնել – Կարինեն, այժմ 26 տարեկան, եւ Տիգրանը, այժմ 22: Կարինեն ճիւտոյի մէջ կապոյտ գօտի ունի: Ան ներկայիս նպարտան մը մօտ կ'աշխատի: Տիգրանը, որ Նոյնպէս ճիւտոյի մարտիկ է, մասնակցած է 2016-ի Ապրիլեան Պատերապմին, ծառայելով Նուպարաշէի մէջ: Ներկայիս ան համակարգչային ծրագրում կ'ուսանի:

2018-ը անկիւնադարձային պիտի ըլլար Եղոյաններուն համար: Մինչ ընտանիքին բոլոր անդամները ջանք չէին խնայեր իրենց կեանքը բարելաւելու, եւ, յատկապէս, ատլի լաւ բնակարան մը ձեռք ձգելու գծով, ա՛յլ գրեթէ բոլորովին կորսնցուցեր էին իրենց յոյսը: Ընտանիքին ամսական եկամուտը \$150-էն պակաս էր: Պարզապէս անկարելի էր ուրեմն, որ մօտ ապագային կարենային շնորհքով տան մը մէջ ապրիլ: Բայց անշուշտ Եղոյանները չէին գիտեր, որ հորիզոնին վրայ էր իսկապէս կեանք փոխող եղելութիւն մը:

ՀԻՆ ՀԱՍՑԷՆ՝
ԲՈՒԿԱՐԱՅԻՆ
ԹԱՂԱՄԱՍ, ՏՆԱԿ
ԹԻԻ 146/009

ՆՈՐ ՀԱՍՑԷՆ՝
ՄՈՒՇ 2 ԹԱՂԱՄԱՍ,
ՀԱՆԱԲՅԱՆ
ՓՈՂՈՑ, ՇԷՆՔ 4/1,
ԲՆԱԿԱՐԱՆ 18

Յունիս 2018-ին, Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի ներկայացուցիչներ անակնկալ այցելություն մը տուին Եղոյաններուն: Անոնք ոչ միայն քաջածանօթ էին ընտանիքի բնակարանային վատ կացութեան, այլ նաեւ իրենց հետ բերած էին տառաջօրէն նոր կեանքի մը բանալիները: Հետեւաբար Եղոյանները նոր բնակարան մը պիտի ստանային Armenian Fund-էն, Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագրին ընդմէջէն: Եղոյաններուն նուիրուող բնակարանը կարելի դարձած էր անանուն բարերարի մը կողմէ:

Շուտով, երբ ցնծութեամբ համակուած՝ ընտանիքի անդամները առաջնորդուեցան իրենց նոր բնակարանը, կը թուէր թէ իրենց աւելի քան 30 տարուայ մղձաւանջը կը չքանար իւրաքանչիւր սենեակ մուտք գործելով: Յետայսու այս պիտի ըլլար իրենց տունը – մեծ, լուսաւոր, նորոգուած, եւ ամբողջովին կահաւորուած յարկաբաժին մը՝ Մուշ 2 թաղամասին մէջ, եւ օժտուած՝ բոլոր արդիական յարմարութիւններով ու տնային կազմաձեւերով, սառնարանէն մինչեւ պատկերասփիւղը:

Հոս, այս գեղեցիկ յարկաբաժին մէջ, Զուլիետան վերջապէս պիտի վայելէր հանգիստ կեանք մը, եւ շատ հաւանաբար ժամանակի ընթացքին պիտի վերականգնէր առողջութիւնը: Ինքն ու ամուսինը վերջապէս պիտի ապրէին ընտանեկան ու բարեկամական հաւաքոյթներ կազմակերպելու հաճոյքը – բան մը, որ երբեք բովանդակօրէն կարելի չէր եղած իրենց հին, չափազանց փոքր տան մէջ:

Նոր բնակարանը պիտի բարեփոխէր նաեւ վաւակներուն կեանքը: Երկար տարիներ ահաւոր պայմաններու տակ տառապելէ ետք, Կարինէն ու Տիգրանը վերջապէս պիտի վայելէին արդիական ու բնականոն յարկաբաժին մը մէջ ապրելու, ինչպէս նաեւ ընկերներ ու գործակիցներ հիւրընկալելու հաճոյքը. եւ իրենց հանգստաւէտ ու ապահով նոր շրջապատին մէջ՝ ալ աւելի եռանդով պիտի նուիրուէին իրենց նպատակներու ու երազներու իրականացման:

Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագիրը շարունակական նախաձեռնութիւն մըն է, եւ հոգածու նուիրատուներու օգնութիւնը՝ միշտ գնահատելի: Ձեր նուիրած ամէն մէկ տուլարը կարելի է՝ Կիւմրիի տնակ ընտանիքներու կեանքը փոխելու նպատակին համար: Իւրաքանչիւր ընտանիքի համար յարկաբաժին մը ապահովելը, վերանորոգելը, կահաւորելն ու բոլոր կազմաձեւերով օժտելը կ'արժէ շուրջ \$25,000 միայն: Այսօր, ձեր առատաձեռն նեցուկով, մենք կրնանք բազմաթիւ կեանքեր բարելաւել: 🇷🇺

A DREAM COME TRUE. Karine and her mom in their new home. The bright, spacious apartment, a gift from an anonymous benefactor of Armenia Fund USA, was newly renovated and came fully furnished. It also featured a complement of modern amenities and comforts, including all necessary household appliances.

ԻՐԱՎԱՆԱՅԱՑ ԵՐԱԶ. Կարինէն ու մայրը իրենց նոր տան մէջ: Լուսաւոր, ընդարձակ յարկաբաժինը, նուիր մը Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի անանուն բարերարէ մը, ամբողջովին վերանորոգուած ու կահաւորուած էր: Աւելին՝ օժտուած էր ամէն տեսակի արդիական յարմարութիւններով, ներառեալ տնային կազմաձեւերով սառնարանէն ու ջեռուցիչ համակարգէն մինչեւ հեռատեսիլը:

After years of languishing in a shanty, the thrill of at last getting to live with dignity, in a new, modern, wonderful home. Տարիներ շարունակ ահաւոր պայմաններու տակ տառապելէ ետք, վերջապէս նոր, արդիական, ու աղինքնող տան մը մէջ եւ արժանապատուութեամբ կարենալ ապրելու վայելքը:

INSPIRED TO FEEL A NEW PENCHANT FOR LIFE

The Tashanyans are among Gyumri's close to 3,000 families who still live in shanties. Most of these families have lost their homes in the 1988 earthquake. Subsequently they were provided with makeshift huts, or domiks, as "temporary" dwellings. But today, more than 30 years after the disaster, these families will tell you their plight has been anything but temporary.

The residents of Gyumri's shanties, including the Tashanyans, continue to suffer in the throes of extreme poverty. Many have developed respiratory or other serious illnesses, due to years of exposure to the unsanitary conditions of the domiks they live in. As significantly, most residents, young and old, must grapple with the daily psychological ravages of life in the shanties.

Ever since 2014, Armenia Fund USA has been working hard to provide new apartments to homeless families still living in domiks. This is an ongoing project, made possible by the generosity of concerned benefactors.

The Tashanyans are a family of six. They include Ani and her husband, Raymond; their children Christine, Constantine, and Hamlet; and Raymond's mother, Mrs. Hasmik. For 14 torturous years, the family lived in a domik on the outskirts of Gyumri. The ramshackle hut was cramped and provided little protection against the elements. There were no amenities to speak of: no proper bathroom or kitchen, no heating or insulation. A battered tub outside was used for washing clothes. And in addition to its leaky roof, the hut was perennially plagued by vermin.

Raymond, a construction laborer, has been unable to work for the past several years, as a result of a serious illness. Ani is the breadwinner, but given her limited

income as a store cleaner, the family has struggled to make ends meet. Thus living in a better home has seemed to the Tashanyans as simply an impossible dream.

All that changed in June 2018, when Armenia Fund USA representatives surprised the Tashanyans with an extraordinary gift: the keys to a new apartment. In a matter of hours, the family was able to leave the indignity of life in a shanty behind by moving into a freshly-renovated, fully-furnished apartment in the Mush 2 District. The Tashanyans' new home was not only bright and spacious, but also featured all necessary amenities and household appliances.

Moving into the new apartment has had an almost instant, wonderful effect on the psychological and physical well-being of the family. No longer having to deal with the wretched, demoralizing conditions of their old domik, all members of the family have come to experience a renewed penchant for life, inspired equally by their comfortable new home and the kindness of their benefactor.

The Gyumri Housing Project is an ongoing initiative, and the support of caring donors is always welcome. Every single dollar counts in making a difference in the lives of Gyumri's homeless families. It takes only around \$25,000 to cover the costs of a new apartment, including furniture and appliances. With your generous contribution today, we can help change lives.

The Gyumri Housing Project is a special-partnership initiative of Armenia Fund USA and ARTN TV.

OLD ADDRESS:
HUT #140/170,
NEAR THE STATUE
OF GAREGIN NJDEH

NEW ADDRESS:
MUSH 2 DISTRICT,
SEVENTH STREET,
BUILDING 2,
APARTMENT 21

LIFE ON THE MARGINS. For years, the Tashanyans have lived in a ramshackle hut, on the outskirts of Gyumri.
ԿԵՆՏՐԸ ՔԱՂԱՔԻ ԼՈՒՍԱՆՅՔԻՆ. Տարիներ շարունակ, թաշանյանների ապրած են խարխլած հիդակի սը սէջ, Կիւմրիի ծայրամասը:

UNBEARABLE CONDITIONS. The Tashanyans' decrepit hut was cramped and provided little protection against the elements. There were no amenities to speak of: no proper bathroom or kitchen, no heating or insulation, while a battered tub outside was used for washing clothes.

ԱՆՏԱՆԵԼԻ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ. Կոտրտուած հիւղակը չափազանց փոքր էր եւ հազիւ պաշտպանուած ցորտին, խոնաւութեան, ու տաքին դէմ: Չկային որեւէ յարմարութիւններ. ոչ կարգին բաղնիք կամ խիհանոց, ոչ ալ ջեռոցում: Իսկ դուրսը մաշած տաշտ մը կը գործածուէր հագուստ լուալու համար:

Life was equally hard for the Tashanyan children, who were growing up deprived of the many comforts enjoyed by other kids of their age. Կեանքը նոյնքան դժուար էր Թաշանյաններու վաւակներուն համար, որոնք կը մեծնային պրկուած իրենց տարեկից երեխաներու վայելած շատ մը յարմարութիւններէն:

ԿԵԱՆՔԻ ՀԱՆԴԵՊ ՆՈՐ ԵՌԱՆԴՈՎ ՏՈԳՈՐՈՒԱԾ

Կիւմրիի մէջ գրեթէ 3,000 ընտանիքներ տակաւին կ'ապրին խրճիթներու մէջ: Անոնցմէ մէկն է Թաշանյան ընտանիքը: Այս ընտանիքներու մեծ մասը իրենց տուները կորսնցուցած են 1988-ի երկրաշարժին: Այնուհետեւ ստացած են այսպէս-կոչուած ժամանակաւոր տնակներ՝ տոմիկներ: Բայց այսօր, աղէտէն աւելի քան 30 տարի ետք, ամէն մարդ գիտէ թէ այս ընտանիքներու քաշած տաժանքը «ժամանակաւոր» ըլլալէ շատ հեռու եղած է:

Կիւմրիի խրճիթներու բնակիչները, ներառեալ Թաշանյան ընտանիքը, կը շարունակեն ապրիլ ծայրայեղ աղքատութեան մէջ: Շատերը շնչառական կամ այլ լուրջ հիւանդութիւններ ունին՝ տարիներ շարունակ տոմիկներու հակա-առողջապահական պայմաններուն մէջ ապրած ըլլալով: Նոյնքան յատկանշականօրէն, գրեթէ բոլոր

The Tashanyans were able to leave the indignity of life in a shanty behind by moving into a freshly-renovated, fully-furnished apartment, which was a gift from an Armenia Fund USA benefactor. / Թաշանյանները խրճիթի մը մէջ ապրելու տուաստացումը իրենց ետին ձգեցին՝ փոխադրուելով նորոգուած ու ամբողջովին կահաւորուած յարկաբաժին մը, որ իրենց նուիրուած էր Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի բարերարի մը կողմէ:

բնակիչները՝ մեծ թե փոքր, պետք է մարտնչին խրճիթի կեանքի հոգեբանական ամենօրեայ ատերներուն դէմ, լոկ կարենալ գոյատեւելու համար:

2014-էն ի վեր, Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ը ամէն ճիգ կը թափէ՝ տակաւին տոմիկներու մէջ բնակող Կիւմրիի ընտանիքներուն նոր յարկաբաժիններ տրամադրելու համար: Շարունակական ծրագիր մըն է այս, որ կ'իրականացուի հոգածու բարերարներու առատաձեռնութեամբ:

Թաշանյանները վեց հոգիները ընտանիք մըն են – Անին եւ ամուսինը Ռայմոնդը, պաակները՝ Քրիստինեն, Կոնստանտինն ու Համիլետը, եւ Ռայմոնդին մայրը՝ Տիկ. Հասմիկը: Տասնչորս չարչարալից տարի՝ ընտանիքը ապրած է տոմիկի մը մէջ, Կիւմրիի ծայրամասը: Թաշանյաններուն հիւղակը չափազանց փոքր էր, եւ հապի պաշտպանուած ցուրտին, խոնաութեան, ու տաքին դէմ: Չկային որեւէ յարմարութիւններ. ոչ կարգին բաղնիք կամ խոհանոց, ոչ ալ ջեռուցում: Դուրսը՝ մաշած տաշտ մը կը գործածուէր հագուստ լուալու համար: Իսկ կաթող տանիքին չափ ալ պզուելի էին հիւղակին շուրջն ու ներսը վխտացող միջատներն ու առնետները:

Ռայմոնդը, որ արհեստով շինարար է, վերջին տարիներուն չի կրնար աշխատիլ՝ լուրջ հիւանդութեան մը պատճառաւ: Անին տան վաստկողն է, բայց տրուած ըլլալով իր սահմանափակ եկամուտը՝ որպէս խանութ մաքրող, ընտանիքը երկար ատեն է կը պայքարի օրապահիկի մը համար: Նկատի ունենալով այս կացութիւնը, անկարելի երապ մը կը թուէր օր մը ատելի լաւ տան մը մէջ ապրելու գաղափարը:

Թաշանյաններուն վիճակը յանկարծ փոխուեցաւ Յունիս 2018-ին, երբ Հայաստան Հիմնադրամի ներկայացուցիչներ իրենց բերին անակնկալ նուէր մը՝ նոր յարկաբաժնի մը բանալիները: Լոկ մի քանի ժամուայ մէջ, Թաշանյանները խրճիթի մը մէջ ապրելու նուաստացումը իրենց ետին ձգեցին՝ փոխադրուելով Մուշ 2 թաղամասը գտնուող, նորոգուած, եւ ամբողջովին կահաւորուած յարկաբաժնի մը: Նոր բնակարանը ոչ միայն ընդարձակ է լուսաւոր էր, այլ օժտուած արդի յարմարութիւններով եւ տնային բոլոր անհրաժեշտ կազմաձեւերով:

Նոր յարկաբաժնիը տեղափոխուիլը գրեթէ վայրկեանական, հոյակապ պղտեցութիւն մը ունեցած է ընտանիքի

անդամներուն հոգեբանական ու ֆիզիքական բարօրութեան վրայ: Ա՛լ ձերբազատուած իրենց հին հիւղակի կենցաղային սարսափելի պայմաններէն, ամէնքը այսօր կը պան կեանքի հանդէպ վերանորոգ եռանդ մը, ներշնչուած՝ նոյնքան իրենց նոր ու հանգստաւէտ բնակարանով, որքան իրենց բարերարին ակնուրթեամբ:

Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագիրը շարունակական նախաձեռնութիւն մըն է, եւ հոգածու նուիրատուներու օգնութիւնը՝ միշտ գնահատելի: Ձեր նուիրած ամէն մէկ տոլարը կարելի է՝ Կիւմրիի տնանկ ընտանիքներու կեանքը փոխելու նպատակին համար: Իրաքանչիւր ընտանիքի համար յարկաբաժնի մը ապահովելը, վերանորոգելը, կահաւորելն ու բոլոր կազմաձեւերով օժտելը կ'արժէ շուրջ \$25,000 միայն: Այսօր, ձեր առատաձեռն նեցուկով, մենք կրնանք բազմաթիւ կեանքեր բարելաւել:

Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագիրը Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի եւ ARTN TV-ի գործակցութեամբ կատարուող յատուկ նախաձեռնութիւն մըն է:

For the first time in their lives, Constantine and Hamlet enjoy the pleasures of washing up in a newly-built bathroom, as well as having a comfortable, solid, and brand-new bed in a beautiful room of their own. / Իրենց կեանքերուն մէջ առաջին անգամ ըլլալով, Կոնստանտինն ու Համիլետը կը վայելեն նոր կառուցուած բաղնիքի մը մէջ լուացուելու, ինչպէս նաեւ իրենց ուրոյն, գեղեցիկ սենեակին մէջ հանգստաւէտ ու հաստատուն, նոփ-նոր անկողին մը ունենալու հաճոյքը:

ՀԻՆ ՀԱՍՅԷՆ՝
ՏՆԱԿ ԹԻՒ 140/170,
ԳԱՐԵԳԻՆ ՆԺԴԵՀԻ
ԱՐՁԱՆԻՆ ՄՕՏ

ՆՈՐ ՀԱՍՅԷՆ՝
ՄՈՒՇ 2 ԹԱՂԱՄԱՍ,
ԵՕԹԵՐՈՐԴ
ՓՈՂՈՅ, ՇԷՆՔ 2,
ԲՆԱԿԱՐԱՆ 21

BRINGING THE JOY OF A FRESH START TO A YOUNG FAMILY

The Grigoryans in front of their old hut.
Գրիգորյանները իրենց հին խրճիթին առջև:

OLD ADDRESS:
YEREVANYAN
STREET, HUT
#147/134

NEW ADDRESS:
ANI DISTRICT,
SEVENTH STREET,
BUILDING 8,
APARTMENT 21

Most of us don't know what it's like to grow up in a ramshackle hut. Or what it's like to live without a proper kitchen and bathroom, let alone some privacy. And certainly most of us have never experienced the miracle of a total stranger presenting us with something so wonderful, so extraordinary, as to transform our lives from one moment to the next.

This is exactly what has been made possible for 42 economically-disadvantaged families in Gyumri in the past few years, through Armenia Fund USA's Gyumri Housing Project. The Grigoryans are the 42nd family to leave a life of unimaginable suffering behind, thanks to a new, beautiful home gifted to them by Armenia Fund USA.

Artyom Grigoryan was seven years old when the 1988 earthquake devastated Gyumri. Although he and his family survived the disaster, they lost everything they had, including their house. A year later, Artyom's parents were able to scrape some money together to buy a makeshift hut. And while the shanty provided them with a roof over their heads, it could hardly qualify as what we might call a home.

Some sections of the single-room hut were cobbled together with an assortment of tin and wood panels. That lone room had to accommodate five persons: Artyom, his parents, and two brothers. The hut lacked a proper kitchen and bathroom. A beat-up tub outside was used for washing clothes. The rickety roof leaked in rain or snow, and, in general, the hut provided no protection against the biting cold of

Gyumri's winters and the oppressive heat and humidity of its summers. As unbearably, the shanty was perennially plagued by vermin. Thus the Grigoryans not only had to suffer abject poverty and the indignity of languishing in a crumbling hovel, but needed to do constant battle against the rodents.

Eventually the Grigoryans were given a tiny house by the government. But Artyom had to continue to live in their first hut, owing to the fact that he needed a place of his own after getting married a few years ago. He and his wife, Gohar, had two children: Vahan, born in 2016; and Mariam, born in 2017. The family was blessed with love, but the young couple saw little reason to hope for a better life. Artyom's income, as an electrician and part-time taxi driver, amounted to \$145 a month; government assistance for the children came out to a little over \$60. The family couldn't possibly afford better housing.

But then came the miracle.

On a balmy April day this year, the Grigoryans received some unexpected guests. These were representatives of Armenia Fund USA, and had brought with them an equally unexpected gift: the keys to a new home! Shocked and elated at the same time, Artyom and Gohar could not believe what they were hearing and seeing. Was this really the day their lives would turn around once and for all? Was kindness of this magnitude still possible in this world? The guests then informed Artyom and Gohar that their gift was made possible by an anonymous Armenian family in California.

Within less than an hour, the Grigoryans were taken to their new residence, in Gyumri's Ani District. What awaited them was a bright, spacious, freshly-renovated apartment in a clean building, complete with a nice balcony. Moreover, the apartment was fully furnished and featured a complement of modern amenities, including all necessary household appliances. Everything was brand-new.

As Artyom and Gohar were given a tour of their new home, stepping foot in one sparkling room after the next, they could hardly contain their joy. After suffering the horrors of their old hut for over 30 years, now Artyom would at last get to live in a comfortable, pleasant home with his young family. Here, in this warm, welcoming environment, he and Gohar would go on to raise their children without fearing for their safety and health. As importantly, little Vahan and Mariam would get to actually enjoy their childhood and have vibrant, normal lives like other kids, never having to deal with the daily indignities of life in a shanty.

The Gyumri Housing Project is an ongoing initiative, and the support of caring donors is always welcome. Every single dollar counts in making a difference in the lives of Gyumri's homeless families. It takes only around \$25,000 to cover the costs of a new apartment, including furniture and appliances. With your generous contribution today, we can help change lives.

The Gyumri Housing Project is a special-partnership initiative of Armenia Fund USA and ARTN TV.

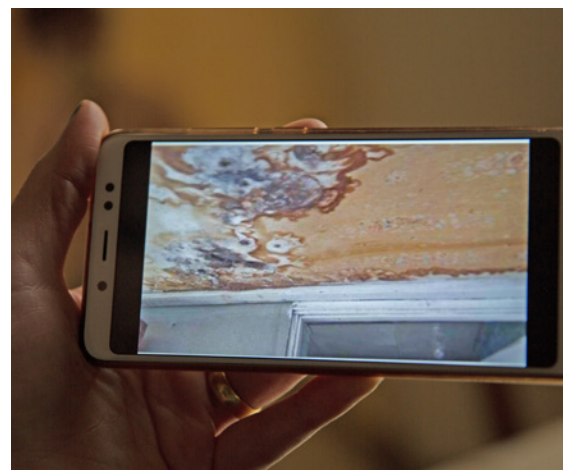
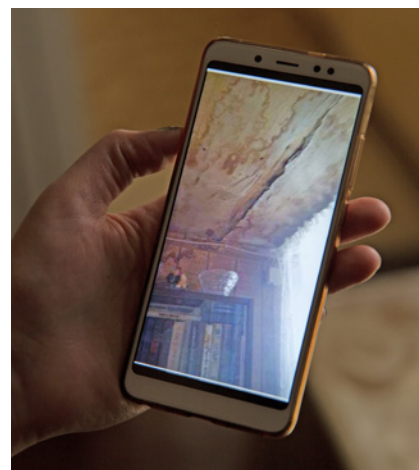
YEARS OF HARDHIP: The cramped, ramshackle hut in which the Grigoryans lived lacked a proper kitchen and bathroom. The rickety roof leaked in rain or snow, and, in general, the hut provided no protection against the biting cold of Gyumri's winters and the oppressive heat of its summers. / ՏԱԺԱՆՔԻ ՏԱՐԻՆԵՐ. Նեղ, խախտու խրճիթը, ուր Գրիգորյանները կը բնակէին, չունէր կարգին խոհանոց կամ արտաքնոց: Խաղիլած տանիքէն ջուր կը կաթեր անձրեւին ու ձիւնին, եւ ընդհանրապէս խրճիթը անպաշտպան էր Կիւմրիի ձմեռներու խիստ ցուրտին եւ ամառներու տօթին դէմ:

ԿԵԱՆՔԻ ՆՈՐ ՈՒՂԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԸՆՏԱՆՔԻ ՄԸ ՀԱՄԱՐ

ՀԻՆ ՀԱՍՅԷՆ՝
ՏՆԱԿ ԹԻԻ 140/170,
ԳԱՐԵԳԻՆ ՆԺԴԵՀԻ
ԱՐԶԱՆԻՆ ՄՕՏ

ՆՈՐ ՀԱՍՅԷՆ՝
ՄՈՒԸ 2 ԹԱՂԱՄԱՍ,
ԵՕԹԵՐՈՐԴ
ՓՈՂՈՅ, ՇԷՔ 2,
ԲՆԱԿԱՐԱՆ 21

Թերեւս քիչերս միայն գիտենք, թէ ինչ ըսել է խարխուլ հիւղակի մը մէջ մեծնալը: Կամ ինչ ըսել է բնակիչ տեղ մը, ուր կը պակսին ամէնէն տարրական յարմարութիւնները – ուր խոհանոց կամ արտաքնոց չկայ, ուր կարելի չէ ունենալ կտոր մը անձնական միջոց իսկ: Եւ, վստահաբար, մեզմէ գրեթէ ոչ ոքի փորձառութեան մէջ բնաւ պատահած է, որ բոլորովին օտարական մը մեզի ներկայացնէ այնքան հոյակապ, այնքան բացառիկ նուէր մը, որ մեր ամբողջ կեանքը փոխուի մէկ վայրկեանէն միւսը:

Սակայն ճիշդ այս է, որ անցեալ մի քանի տարիներուն իրականութիւն դարձած է Կիւմրի բնակող 42 չքաւոր ընտանիքներու համար Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագրին ընդմէջէն: Գրիգորյանները դարձան 42-րդ

ընտանիքը, որ իրենց ետին թողեցին երկար տարիներու աներեակայելի տառապանքը, շնորհիւ Հայաստան Հիմնադրամէն ստացուած նոր ու գեղեցիկ բնակարանի մը:

Արտյոմ Գրիգորյանը եօթը տարեկան էր, երբ 1988-ի երկրաշարժը քար ու քանդ դարձուց Կիւմրին: Ինքն ու ընտանիքը վերապրեցան աղէտէն, բայց կորսնցուցին իրենց բոլոր ունեցուածքը, ներառեալ տունը: Տարի մը ետք, Արտյոմին ծնողքը կրցան քիչ մը դրամ քով-քովի բերելով ժամանակաւոր խրճիթ մը գնել: Ու թէեւ այդ հիւղակը անսնութենէ պիտի փրկէր ընտանիքը, դժուար թէ սեպուեր իսկական բնակարան մը:

Մէկ սենեակնոց խրճիթին որոշ մասերը յարմարուցուած էին թիթեղէ կամ տախտակէ հատուածներով: Այդ մէկ սենեակին մէջ ծուարած էր հինգ

հոգի – Արտյոմը, ծնողներն ու երկու եղբայրները: Խրճիթը ո՛չ խոհանոց, ո՛չ ալ արտաքնոց ունէր: Դուրսը կար հնամաշ տաշտ մը, որ կը գործածուէր հագուստ լուալու համար: Խախուտ տանիքէն ջուր կը կաթեր անձրեւին ու ձիւնին, եւ ընդհանրապէս խրճիթը անպաշտպան էր Կիւմրիի ձմեռներու խիստ ցուրտին եւ ամառներու տոթին ու խոնաւութեան դէմ: Նոյնքան անտանելիօրէն, մշտակայ պատուհաս մըն էին առնէտները: Հետեւաբար Գրիգորյանները ոչ միայն պէտք է քաշէին ծայրայեղ աղքատութիւնն ու խարխուլած հիւղակի մը մէջ բնակելու նուաստացումը, այլ նաեւ անդադար պէտք է պայքարէին կրծողներուն դէմ:

The Grigoryans in their new, fully-furnished and equipped apartment, gifted to them by Armenia Fund USA. / Գրիգորյանները իրենց նոր, ամբողջովին կահաւորուած, եւ տնային կազմաձեւերով օժտուած յարկաբաժնին մէջ, իրենց նուիրուած Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ին կողմէ:

ժամանակ մը ետք, Գրիգորյանները տնակ մը ստացան կառավարութենէն: Բայց Արտյոմը ստիպուած էր շարունակել բնակիլ իրենց առաջին խրճիթին մէջ, որովհետեւ, 2015-ին ամուսնացած ըլլալով, ապրելու տեղ պէտք էր իրեն ու կազմած ընտանիքին համար: Արտյոմն ու կինը՝ Գոհարը, ունեցան երկու վաւակ – Վահանը՝ ծնած 2016-ին, եւ Մարիամը՝ ծնած 2017-ին: Ընտանիքը օրհնուած էր սիրով, սակայն երիտասարդ վոյզը պատճառ չէր տեսներ աւելի լաւ կեանք մը յուսալու: Արտյոմին ամսական եկամուտը որպէս էլեկտրագործ է մասնաժամ թաքսի քշող, կը կազմէր \$145. Իսկ երեխաներուն համար ստացուած կառավարական նպաստը մօտ \$60: Ընտանիքը պարզապէս ի վիճակի չէր աւելի լաւ տան մը մէջ բնակելու:

Բայց յետոյ հասաւ հրաշքը:

Այս տարի, Ապրիլեան գեղեցիկ օր մը, Գրիգորյանները ընդունեցին անակնկալ հիւրեր: Եկուորները Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի ներկայացուցիչներ էին, եւ իրենց հետ բերէր էին նոյնքան անակնկալ նուէր մը՝ նոր տան մը բանալիները: Միաժամանակ ափ ի բերան մնացած ու հրճուած, Արտյոմն ու Գոհարը չէին հաւատար իրենց լսածին ու տեսածին:

Իսկապէ՛ս ասիկա այն օրն էր, որ իրենց կեանքը մի անգամ ընդ միշտ դէպի լաւ պիտի դառնար: Այսպիսի պակասութիւն տակաւին կարելի էր այս աշխարհիս մէջ: Հիւրերը ապա Արտյոմին ու Գոհարին տեղեկացուցին, թէ իրենց նուէրը կարելի դարձած էր Քալիֆօրնիաբնակ անանուն հայ ընտանիքի մը կողմէ:

Հապի ժամ մը ետք, Գրիգորյանները առաջնորդուեցան իրենց նոր բնակարանը՝ Կիւմրիի Անի թաղամասին մէջ: Իրենց կը սպասէր լուսաւոր, ընդարձակ, ամբողջովին վերանորոգուած յարկաբաժին մը՝ մաքուր շէնքի մը մէջ եւ աղուոր պատշգամով մը օժտուած: Աւելին, յարկաբաժինը բոլորովին կահաւորուած էր եւ յագեցուած՝ արդիական յարմարութիւններով, ներառեալ տնային բոլոր անհրաժեշտ կազմաձեւերով, սառնարանէն մինչեւ հեռատեսիլը: Ամէն ինչ նուիրուած էր:

Անսահման էր Արտյոմին ու Գոհարին բերկրանքը երբ անոնք կը ծանօթանային իրենց նոր բնակարանին՝ անցնելով մէկ պսպղուն սենեակէն միւսը: Աւելի քան 30 տարի իրենց հին խրճիթի սարսափները ապրելէ ետք, Արտյոմը ահա վերջապէս իր ընտանիքին հետ պիտի բնակէր հանգստաւետ, հաճելի

տան մը մէջ: Հոս, այս ջերմ, առիւնքող շրջապատի գիրկը, երիտասարդ վոյզը իր ձագուկները պիտի մեծցնէր առանց մտահոգուելու անոնց ապահովութեամբ ու առողջութեամբ: Նոյնքան կարելորաբար, փոքրիկ Վահանն ու Մարիամը պիտի կարենային իսկապէս վայելել իրենց մանկութիւնը՝ ուրիշ պատիկներու պէս, եւ երբեք պիտի չտառապէին իրենց հին հիւղակի առթած ամէնօրեայ տաղտուկներով:

Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագիրը շարունակական նախաձեռնութիւն մըն է, եւ հոգածու նուիրատուներու օգնութիւնը՝ միշտ գնահատելի: Ձեր նուիրած ամէն մէկ տուարը կարելու է՝ Կիւմրիի տնակ ընտանիքներու կեանքը փոխելու նպատակին համար: Իրաքանչիւր ընտանիքի համար յարկաբաժին մը ապահովելը, վերանորոգելը, կահաւորելն ու բոլոր կազմաձեւերով օժտելը կ'արժէ շուրջ \$25,000 միայն: Այսօր, ձեր առատաձեռն ներդրումը, մենք կրնանք բազմաթիւ կեանքեր բարելաւել:

Կիւմրիի Բնակարանային Ծրագիրը Հայաստան Հիմնադրամ ԱՄՆ-ի եւ ARTN TV-ի գործակցութեամբ կատարուող յատուկ նախաձեռնութիւն մըն է:

Armenia Fund, Inc.
111 N Jackson St Ste 205
Glendale, CA 91206
Phone: 1-800-888-8897
Email: info@armeniasfund.org

NONPROFIT
PRSR STD
U.S. POSTAGE
PAID
MMP

Newsletter texts by Ishkhan Jinbashian
Photo Credit: Areg Balayan

"OUR GYUMRI"
Inspiring hope,
transforming lives

This year, through the newly-launched "Our Gyumri" project, we will be refurbishing a landmark building that will comprise 40 apartment units. As importantly, it will feature a kindergarten and family-friendly grounds, as well as art studios and micro-businesses run by residents themselves. This extraordinary structure will not just provide homes to vulnerable families in Gyumri, but help create a thriving, dynamic community.

Please join us today to make our shared vision a reality.

To make a donation, call 1-800-888-8897 or visit armeniasfund.org/donate

"ՄԵՐ ԿԻՄՐԻՆ"
Յոյսի աղբիւր,
տոր կեանքի ուղի

Այս տարի, տոր մեկնարկուած «Մեր Կիմրին» ծրագրով, պիտի վերանորոգենք յայտնի շէնք մը, որ պիտի ընդգրկէ 40 յարկաբաժիններ: Աւելին, պիտի ունենայ մանկապարտէլ մը ու ընտանեկան միջավայր մը, ինչպէս նաեւ արուեստանոցներ ու փոքր խանութներ, որոնք պիտի բանեցուն շէնքի բնակիչներուն իսկ կողմէ: Այս բացառիկ կառոյցը ոչ միայն յարկաբաժիններ պիտի տրամադրէ Կիմրեցի անպատասպար ընտանիքներու, այլ պիտի օգնէ ստեղծել կենսունակ ու բարգաւաճ համայնք մը:

Միացէ՛ք մեզի, որպէսզի իրականութիւն դարձնենք այս տեսլականը:

Նուիրատուութեան համար,
հեռաձայնեցէ՛ք 1-800-888-8897
կամ այցելեցէ՛ք
armeniasfund.org/donate

